

Arrest

nr. 86 240 van 24 augustus 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke
Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Cubaanse nationaliteit te zijn, op 22 november 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 14 november 2011 houdende de terugdrijving.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op het arrest nr. 70 160 van 18 november 2011, waarin bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt bevolen.

Gelet op de beschikking van 16 januari 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 24 januari 2012.

Gelet op de beschikking van 8 februari 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 februari 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter C. BAMPS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat F. COEL verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché F. VAN DIJCK, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordelingen van de zaak

1.1 Op 14 november 2011 wordt door de gemachtigde van de staatssecretaris een beslissing tot terugdrijving genomen. Dit is de bestreden beslissing.

1.2 Op 18 november 2011 wordt, bij arrest nr. 70 160, bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bevolen.

1.3 Op 18 november 2011 wordt door de gemachtigde van de staatssecretaris een beslissing omtrent de binnenkomst genomen, met name wordt besloten aan de verzoekende partij bij uitzondering een Schengenvisum C voor vijf dagen af te leveren aan de grens.

2. Ontvankelijkheid van het beroep

2.1 In haar nota met opmerkingen werpt de verwerende partij de exceptie van onontvankelijkheid op, aangezien deze beslissing is komen te vervallen wanneer zij op het grondgebied werd toegelaten.

2.2 Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld: “De verzoekende partij werd toegelaten tot het grondgebied. Het beroep is derhalve zonder voorwerp.” Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Op 24 januari 2012 dient de verzoekende partij een verzoek tot horen in, waarin zij niet slechts vraagt gehoord te worden, maar tevens de redenen uiteenzet waarom zij wenst gehoord te worden. Gelet op het bovenstaande kan met deze schriftelijk aangevoerde redenen echter geen rekening gehouden worden. Ter terechtzitting van 29 februari 2012, alwaar zij uitdrukkelijk uitgenodigd wordt te reageren op de in de beschikking van 16 januari 2012 opgenomen grond, stelt zij dat de toelating tot het grondgebied is gebeurd ten gevolge van de schorsing, niet ten gevolge van de nietigverklaring.

De Raad wijst erop dat de bestreden beslissing een beslissing tot terughouding van 14 november 2011 betreft en dat deze beslissing inhoudt dat aan de verzoekende partij de toegang tot het grondgebied wordt geweigerd. In de motivering van de bestreden beslissing wordt aangegeven dat de verzoekende partij niet in het bezit is van een geldig visum of een geldig grensoverschrijdend document voor binnenkomst en dat zij reist met een “*identiteitskaart voor Vreemdeling*” vervallen sedert 8 oktober 2011

Vervolgens dient erop gewezen te worden dat uit het administratief dossier blijkt dat ten aanzien de verzoekende partij op 18 november 2011 door de gemachtigde van de staatssecretaris een beslissing omtrent de binnenkomst genomen, met name wordt besloten aan de verzoekende partij bij uitzondering een Schengenvisum C voor vijf dagen af te leveren aan de grens. Deze beslissing leidt er derhalve toe dat de verzoekende partij nu wel in het bezit is van een geldig visum en dat zij het grondgebied kan betreden. Zodoende is de bestreden beslissing, beslissing die haar omwille van het feit dat zij niet in het bezit was van een geldig visum of grensoverschrijdend document de toegang tot het grondgebied weigerde.

Uit het betoog van de verzoekende partij ter terechtzitting blijkt dat zij niet ontkent dat zij tot het grondgebied werd toegelaten. Zij voert echter aan dat deze toelating slechts gebeurde op grond van de schorsing en niet van de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij niet aantoont waarom de reden op grond waarvan de gemachtigde van de staatssecretaris heeft besloten aan haar een visum af te leveren en haar zodoende toe te laten tot het grondgebied *in casu* van belang zou zijn voor het al dan niet zonder voorwerp zijn van het beroep. Het betoog van de verzoekende partij kan geen afbreuk doen aan het feit dat ze tot het grondgebied werd toegelaten en dat daardoor de bestreden beslissing tot terughouding zonder voorwerp is geworden.

De exceptie van de verwerende partij is in de aangegeven mate gegrond en kan derhalve worden bijgetreden.

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk.

3. Over de rechtspleging

Gelet op hetgeen hoger onder punt 2.2 werd uiteengezet en op het feit dat de bestreden beslissing zodoende niet vernietigd wordt, wordt overeenkomstig artikel 39/82, § 8 van de vreemdelingenwet de bij arrest nr. 70 160 van 18 november 2011 bij uiterst dringende noodzakelijkheid bevolen schorsing van de tenuitvoerlegging opgeheven.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De bij uiterst dringende noodzakelijkheid bevolen schorsing van de tenuitvoerlegging wordt opgeheven.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig augustus tweeduizend en twaalf door:

mevr. C. BAMPS,

voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

C. BAMPS